

Nr 68.

Af herr **Wallentin m. fl.**, om *ändring i villkoren för lån ur fiskerilånefonden.*

Då de personer bland fiskarebefolkningen, som åtnjuta lån ur fiskerilånefonden, i regel äro uteslutande beroende af sin årsförtjänst för att kunna existera och betala ränta och annuitet å lånen, och det icke så sällan händer, att inkomsten af fisket blir så knapp att den endast förslår till en mycket nödortftig bärgning och sålunda icke lämnar öfverskott till afbetalning å skuld, har det visat sig, att dessa låntagare komma uti allvarliga bryderier i felslagna fiskeår, enär villkoren, som äro stipulerade för fiskerilånens återbetalning, icke medgifva någon lindring för låntagare, som sålunda utan eget förvållande blifvit urståndsatt att fullgöra sin föreskrifna betalningsskyldighet.

Det vore därför synnerligen önskvärdt, att dessa villkor ändrades i så måtto, att låneförmedlare — landsting —, utan att komma i kollision med dessa af Riksdagen fastställda villkor, hade möjlighet att, där behovet så kräfde, bevilja den lindring, att låntagare, som af ofvan angifven anledning saknade förmåga att fullgöra sin årsannuitet å erhållet lån, endast finge betala den stipulerade räntan.

Jag hemställer därför, att Riksdagen ville besluta,

att de villkor, som äro stipulerade för återbetalning af lån från fiskerilånefonden, måtte ändras därhän, att låntagare, som på grund af uteblifven eller felslagen årsförtjänst blifvit urståndsatt att fullgöra föreskrifven ränta och amortering å sådant lån, måtte kunna medgifvas den lindring att för ett sådant år endast för ränta lånet.

Jag tillåter mig därjämte hemställa, att det utskott, som får denna motion till förberedande behandling, behagade formulera det ifrågavarande villkoret så, att det med motionen afsedda ändamålet vinnes.

Stockholm den 24 januari 1911.

C. Wallentin.

Herman Andersson.

Carl L. Olausson.

Georg Engström.

Nr 69.

Af herr **Martin**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående främjande af skärgårdsbefolkningens egnahemsrörelse.

Egnahemsfrågan har under senare åren, glädjande nog, varit föremål för Riksdagens särskilda omsorg. Dock torde de, som dragit största nyttan af de fördelar staten i detta hänseende bjuder, hufvudsakligast utgjorts af jordbruksbefolkning och industriarbetare. För den betydande del af den svenska befolkningen, som har sin utkomst af fiske, ha de nuvarande bestämmelserna för erhållande af egnahemslån däremot icke varit i egentlig mening fördelaktiga.

Egnahemsidéns grundprincip är ju den, att egnahemsbyggaren antingen skall skaffa sig ett stycke bördig jord, hvaraf han kan få sin hufvudsakliga bärgning, eller ock ett yrke att lefva af och det egna hemmet i så fall endast utgöra bostad. Ingen af dessa förutsättningar för erhållande af egnahemslån är tillämplig för skärgårdsbefolkningen, som till större delen lefver af fiske.

Inga stora bördiga gods för inköp och styckning stå till förfogande i skärgården. Där finnas blott små hemman och i öfrigt tusentals större och mindre holmar, hvilka äro så karga och ligga så olägligt till ur kommunikationssynpunkt sedt, att ingen vågat slå ned sina bopålar därstädes.